

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Sprememba državnozbornskega volilnega reda za Moravsko.

Dve stvari sta, ki v sedanjem času posebno zanimata češki narod, šolsko vprašanje in sprememba državnozbornskega volilnega reda za Moravsko. Na raznih volilnih shodih se je razgovarjalo o teh dveh zadevah. Omenjalo se je, kako vlada skrbi pred vsem za razvoj nemškega šolstva, slovansko pa prezira. To se jasno vidi zlasti na Moravskem in v Šleziji, kjer število slovanskih srednjih šol ni v nikakem razmerju s številom nemških. Če tudi je šolsko vprašanje velike važnosti, vendar danes ne bomo govorili o njem, ampak pečati se hočemo z drugim omenjenih vprašanj, s spremembo državnozbornskega volilnega reda za Moravsko. Ta stvar je velike važnosti, o čemer se hitro prepričamo, ako malo pogledamo razmere v državnem zboru.

Poslednji čas slovanski poslanci neso dosti dosegli. Kaj je temu krivo? Navadno očitamo vladi, da jej manjka dobre volje, v čemer je tudi mnogo resnice. Ko bi vlada imela resno voljo, bilo bi se ve da marsikaj drugače. Nekoliko je pa temu krivo razmerje v državnem zboru samem. Desnica ne podpira dovolj energično slovanskih teženj. Jeden del desnice nikakor ni prijazen Slovanom in mu je mnogo ljubše, če nič ne dosežemo. Odločno se pa proti nam le zato ne postavi, ker bi brez Slovanov ničesar ne dosegel, kar zase želi.

Navezani smo vedno na milost in nemilost Liechtensteinovega kluba. Kaki možje pa sede v tem klubu, razvidi se najbolj iz tega, da se jim je zdel Hohenwartov klub preveč slovanski in so se zategadel odločili od njega. Nemški konservativci v Liechtensteinovem klubu so ravno tako nasprotni nam Slovanom, kakor liberalni Nemci. K temu se ve da jih navaja sebičnost. Čim obširneje bode v Avstriji območje nemškega jezika, tem ložje bodo dobivali službe sinovi iz nemških planinskih dežel.

Glavni smoter Liechtensteinovcem je konfesionalna šola. Ko bi upali doseči jo brez Slovanov, bi se za nje niti ne zmenili. Ker pa nemški liberalci nikakor neso voljni jim pomagati v tem oziru, prisiljeni so torej radi ali neradi nekoliko pomagati Slovanom. Da pa taka neprostovoljna pomoč ni posebno krepka, si pač lahko mislimo.

Ko bi pa dosegli Liechtensteinovci njih namen, konfesionalno šolo, obrnili bi nam Slovanom hitro hrbet. Osnovali bi posebno katoliško stranko, kakor je centrum v nemškem državnem zboru in nas pustili na cedila. To že sedaj priporoča Lienbacher, toda drugi konservativci ga nečejo poslušati, dobro vedo, da brez Slovanov ničesar ne dosežejo. Drugače bode pa potem, ko bodo dosegli glavni svoj namen.

Zelo važno bi tedaj bilo za nas, ko bi se mogli znebiti zavisnosti od Liechtensteinovega kluba. To se bi pa zgodilo, ko bi se pravično premenil državnozbornski volilni red za Moravsko. Sedanji volilni red je nenavadno ugoden za Nemce. Število nemških poslancev z Moravskega je neprimerno večje, nego bi moralo biti po številu nemškega prebivalstva v tej deželi in velikosti davkov, katere plačuje. Že pravica torej zahteva, da se premeni ta volilni red, tej spremembi more ugovarjati samo oni, kateremu so strankarske koristi več, nego pravica. Ko bodo pa tako premenjen volilni red, bodo Čehi, Poljaki in Hohenwartov klub sami imeli večino brez Liechtensteinovcev in poslednji ne bodo mogli delati Slovanom ovir v državnem zboru.

Vlada baje taki spremembi volilnega reda ne bode dosti ugovarjala, kakor se da posneti iz izjav oficijoznih listov, nemški liberalci se tudi ne mislijo z vso silo upirati, njih listi zatrjujejo, da je njim vse jedno, kako se spremeni državnozbornski volilni red, da se le ne premeni deželnozbornski, kajti še le potem bi se jim odvzelo gospodstvo na Moravskem.

V državnem zboru sedaj liberalci tako nemajo večine in se torej ne menijo več toliko za par mandatov. Ko bi jim kak prerat pomagal na krmilo, se pa nadejajo, da bodo dobili večino, če se tudi volilni red spremeni.

Najbolj se znajo ustavljati spremembi volilnega reda Liechtensteinovci, ker tu gre za njih upliv v državnem zboru.

Gotovo bodo skušali pregovoriti slovanske zastopnike, da bi se poprej spolnila njih srčna želja, to je sklenilo uvesti konfesionalno šolo, še le potem pa postavila državnozbornska volilna reforma na dnevni red, katero bi potem že pokopali. Res, da nemški liberalci neso posebno nasprotni reformi državnozbornskega volilnega reda, vendar bi konser-

vativcem gotovo pribiteli na pomoč, da škodujejo Slovanom.

Nek Dunajski konservativni list že kliče nemške liberalce v tej zadevi proti Čehom na pomoč in je straši s tem, da se nekdanj nemška Avstrija prelevi v slovansko, ako se po želji moravskih Čehov premeni državnozbornski volilni red. S tem je dotični list, ki večkrat hvalo poje Lienbacherju, jasno povedal, da v narodnih zadevah neso nemški konservativci nič pravičnejši od liberalcev. Mnogi so pripravljeni združiti se celo z židi, da bi le preprečili, da Slovani ne pridejo do nikake veljave.

Slovanski poslanci lahko spoznajo, s kakimi ljudmi imajo opraviti in morajo biti tedaj jako pozorni. Poprej ne smejo dovoliti v konservativcev želje zaradi šolstva, dokler jim konservativci ne pomagajo do pravičnejšega volilnega reda, kajti če se bodo dali jim prevarati, bodo slovanske stvari silno škodovali, kar se morda ne bode dalo več popraviti.

Drugače pa stoji stvar za nemške konservativce. Ko bi se premenil volilni red, bi res več ne odločevali Liechtensteinovci v državnem zboru, ampak Hohenwartov klub. V tem klubu je dovolj nemških konservativcev, da se ni treba bati, da bi kaj trpele opravičene koristi Nemcev in konservativcev. Samo Liechtensteinovcem, kateri nečejo biti prijazni Slovanom, izvila bi se odločilna moč.

Nadejamo se tedaj, da bodo slovanski poslanci napeli vse sile, da se premeni državnozbornski volilni red za Moravsko, da bode prihodnje obdobje državnega zbora gotovo uspešneje za Slovane, nego obeta biti sedanje.

Glas z Rumunskega.

V Bukureštu izhajajoči „Romanul“, najodličnejše rumunsko glasilo, priobčil je te dni o Rističevem ministerstvu članek, ki je vreden, da ga v prevodu podamo svojim čitateljem. Rečeni članek slóve:

„Ministerstvo Rističevo vzbudilo je v vladnih krogih avstro-ogerskih nekako nezaupnost. Madžari neso bili nikdar prijatelji narodu srbskemu in Srbi, stanujoči na ozemlju ogerskem, neso nikdar čutili ogerske vlade naklonjenosti. Kadar je kronanje kralja ogerskega, nosijo se pred njim zastave onih dežel,

kako in od kod je pribajala stalna in od vseh priznana navada, da je bil stol poleg tete Sabija pri mizi in pri levi Heleni namenjen, če se je hotela nanj usesti. Priznana je tudi bilo, da ni bil nikdo, celó Mabel ne, ovelemu srcu bolj priljubljen nego ljubi in ljubeči otrok duhovnikov.

Z duhovnikom samim se pa Sabija, kot je bila podoba, nikdar ni hotela seznaniti. Morebiti je preučeno govoril, da se bi jej dopadal. Bil je zares prav modrijan in prirodoznanec, ki je dostikrat po višavah istinite učenosti plaval. Najbrže jo je dolgočasilo to „visokoleteče blebetanje“ (high talk), kot je Sabija v starih časih take pogovore navadno imenovala. Z gospodom Gracijem nikdar ni začela pogovora o katerem koli predmetu, večkrat je celó iz sobe odhajala, če je videla ga prihajati; in časih, ko je vse druge nenavadno zanimala, splazila se je na tihem iz sobe ter je šla spat.

Prav te okolščine so pa bile znamenje nezavisnosti, katero je Sabija v sedanjih priprostin in prirodnih razmerah uživala. V vseh stvareh se je tudi lahko opazovalo, da je naposled našla svetišče, po katerem je nje duša vedno hrepenela, da je bila čislana in priljubljen član srečne rodovine.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Deseto poglavje.

(Dalje.)

Stari mož je še vedno mislil, da tu na zahodnem zemljišči le začasno živi; še vedno je po noči sanjal o bodočem bogastvu, katerega se imajo sam in otroci nadejati. Samega sebe je toli žalostno varal, da je celó izpozabil, kako ga ujevov jedini nasprotnik, nesrečni čas, po nagli pa gotovi poti neprestano dovaja h grobu.

V tem je pomirljivi upliv prave ljubezni Sabiji znova oživil razžaljeno in ranjeno srce. Nje osornost v mišljenji in vedenji se je vsled Mabeline pridobljive miline polegla in z lepa in nevedoma se je na stanila v onem kotu, za katerega jo je priroda baje prav ustvarila. Lehka in precej jednolična dela, katera je svobodovoljno prevzemala, so bila nje ve-

selje in ponos; častna pozornost, katere nikdar ni pogrešala, zatirala je vsaktero sumnjo, da bi bila rodovini nepotrebno breme; ker se je udeleževala vseh rodovinskih pogovorov in posvetov, zliše so se nje koristi popolnem s koristmi mladih sorodnikov.

Tujcev se je pa še po stari navadi ogibala; kajti Mabel je bila kmalu opazila, kako močno se je teta prestrašila, ko jej je prvokrat Heleno Gracijevu kot blago sosedo in prijateljico namaknila. Vskliknila je celó z navidezno nevoljo in veliko nemirnostjo: „Kedo je to? O njej še nikdar nisem slišala!“ Ko jej je Mabel odvrnila: „Nam kaj dobra majhna prijateljica, hči našega duhovnika,“ obrnila se je Sabija skoro brez obotavljanja v stran, kot bi (vsaj Mabel si je to vedenje tako pojasnovala) duhovniki in njih hčere bili neke neizogibne izkušnje na svetu. Zato je bilo čudno, kako srčni in goreči prijateljici sta naposled postali stara samica in sladka občutna cvetka poljanska. Sprva jo je Sabija opazovala s kaj presodnimi očmi, čez nekaj časa pogovarjala se je z njo že z nenavadno prisrčnostjo, in Mabel se je smehljala zapazuje, kako pogostoma je z nenavadno ljubeznjivostjo roko pokladala na glavo zale devojke. Sledkar ni mogel nikdo povedati,

katere si Madžari lasté in mej temi je zastava Srbske, Moldavije in Vlaške (Valahije). Iz tega zgodovinskega običaja more se spoznavati, kako zdrav želoдец imajo gospodje Madžari in zakaj so toli nezadovoljni, kadar nastopi v Belemgradu ali pa v Bukureštu narodna vlada, ki bi utegnila zajeziti madžarske nade. Po pameti bi se moralo misliti, da bodo Madžari, hočejo li pridobiti si Srb v in Rumuncev simpatije, začeli s tem, da s Srbi in Rumunci v lastni deželi lepo ravnaajo in je tako nudajajo s simpatijami in naklonjenostjo do države ogerske. A niti v spanji jim ne pride v glavo, da bi nastopili ta pot. Nasprotno, ne strasio se no benega sredstva, da vzbujajo v Srbih in Rumuncih, stanujočih v Ogerskeji, srd in sovraštvo. Potem se pa čudijo, da ob dolenjem Dunavu in na poluotoku balkanskem nemajo nikakega uspeha in da pri kršćanskih narodih v orijentu uživajo isto ljubezen, kakor nekdanj Turki!

Mi dobro umejemo, da pansrbske in panrumunske težnje Madžarom neso po godu. A isto tako bi moralo gospodom Madžarom biti jasno, da Srbi in Rumunci ne morejo delati za-nje. Madžari sami morejo odvrniti vso nevarnost pansrbstva in panrumunstva, ako Srbom in Rumuncem dovolijo toliko pravic in svobošćin, da bodo popolnem zadovoljni in da se bodo čutili kot narod v svoji domovini. Jako lagotno je, Srbe in Rumunce obdelovati z madžarsko batino in pri tem neprestano klicati jim: „Bodite domoljubi!“ Od nobenega naroda se ne sme zahtevati, da bi poljubljali roko, ki ga tepe. Ministerstvo Ristićevo bodi Madžarom svarilo. Ministerstvo Garašaninovo je bilo Madžarom jako prijazno, radi tega postalo je nemogoče. Potrebujejo li gospodje v Budimpešti še jasnejega dokaza, da je njih politika gledé narodov balkanskih popolnem zavožena?

Ristić ni niti Avstrijec, niti Rus, ampak glava liberalne narodne stranke v Srbski in da je v Ogerski istinito liberalna stranka na krmilu, bilo bi jej prav lahko, sporazumeti se z liberalnima strankama v Srbiji in v Rumuniji. Mnogo je vkupnih interesov, katere treba braniti, mnogo vkupnih nevarnostij, katere treba odvrćati. Na podlagi „uti possidetis,“ to je na podlagi prave narodne posesti, doseglo bi se lahko pošteno in lojalno sporazumljenje mej narodi. Kar je slovanskega, bodi slovansko, kar je rumunskega pa rumunsko, ako tudi spada k ozemlju ogerskemu. Čemu Madžarov trdovratnost, da bi vse siloma pomadžarili? Saj vender vidijo, da taka politika nema blagoslova in da jim le škode donaša! Solidarnost mej balkanskimi narodi in onimi ob dolenjem Dunavu se bode uresničila, Madžari pa bodo iz te solidarnosti izključeni, ker neso hoteli biti „par in pares,“ temveč so hoteli gospodovati in biti hegemoni.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. avgusta.

Najnovejše naredbe naučnega ministerstva zastran srednjih šol so vzbudile veliko nevoljo na Češkem. „Politik“ pravi, da se sedaj ne

V rodovini je bila Mabel gospodujoči genij. Z dečkoma je pohajala, z njima se pogovarjala, učila se in igrala, s svojim izgledom ja je osrćevala, s svojo pridnostjo izpodbujala, razveseljevala ja je s svojo veselostjo ter vodila z ljubeznijo.

Časih jej je skoro uhajala potrpežljivost pri dolgočasnih opravilih, katera je niju odgojevanje zahtevalo, časih je skoro vzdihovala utrujenosti, ko je morala težavne prestave napravljati ali pa zamotane naloge reševati, prejko je sestriča poučevala; a vsakrat je bil nje trud obilo poplačan, ko je opazovala, kako močno sta jo zaradi nje večjih vednostij spoštovala. In to jej je v obće hasnilo, kajti pomnožilo in utrdilo je nje upliv na nja in tem ložje je tudi njiju srce vodila. Vsak deček je jako občutljiv za ljubeznijo, voditeljstvo od strani ženskega bitja, ker ga razumi in srce silita je spoštovati.

S svojimi in Henrikovimi prijatelji v Jezerišči si je vedno dopisovala, akopram še ni imela nobene prilike, da bi jih bila obiskala. V mislih je vender vsak dan se mudila pri njih. Gospa Parcivalova je tudi vedno skrbela za nje srečo in blagostanje. Skoro vsak teden so jej pošiljali knjig, knjižur in časopisov; in teh pošiljatev celó ni pogrešala o času, ko je blaga gospa več nego leto dnij v Novem Jorku

more več govoriti, da je „Gautsch premalo naklonjen Čehom, ampak sedaj se je pokazal, da je jim naravnost nasproten. Najnovejša ministerska naredba je tak udarec Čehom v obraz, da bi se ga bil jedva upal jim priložiti kak nemško-liberalni minister. Vprašati se moramo ali je še Taaffe na krmilu ali je pa čez noć vlado dobilo v roke ministerstvo nemško-narodne stranke. Teško je ohraniti mirno kri. Vedno so obetali Čehom, da bode že bolje, da se bodo odpravile Krivice v šolstvu. Vlada je obetala, da se bode bolj oprla na desnico, sedaj pa pride s tacim ukazom. Gautsch je menda pozabil, da smo v ustavni državi, kjer se treba ozirati na parlamentsko večino. Če bode vlada tako postopala, in hotela štediti le pri češkem narodu, bode ne volja na Češkem se jako povekšala in na njo se bodo morali ozirati tudi češki poslanci. „Hlas Naroda“ pa pravi, da je Gautsch sedaj pokazal, da hoče le germanizovati. Ta list misli, da Čehi sedaj ne bodo mogli več podpirati vlade. Nadeja se, da Poljaki ostanejo s Čehi solidarni, če se tudi Gautschev ukaz njih ne dotika. Poljaki in Čehi se le vzajemno morejo ubraniti ponemćenja.

Razni češki listi poslednji čas posebno podarjajo solidarnost mej Čehi v češkem kraljestvu in moravskimi Slovani. Tako pišejo „Hlasy z Hané“, da so minuli časi, ko je bilo mogoče sćuvati Čeha na Češkem proti Moravcem in narobe. V političnih vprašanji se morda vselej ne strinjamo, v narodnih zadevah smo jedini in stojimo trdno kakor zid. Sovražnik, ki zatira Moravsko, zatira tudi Češko. Smoter Čehov, je smoter Moravcev. Češko kraljestvo je na vse strani okroženo z gorami, samo proti Moravskeji je odprto, kakor bi še priroda bila hotela pokazati, da ti dve deželi vkupé spadata. Isti jezik, ki se govori ob Labi in Veltavi, govori se tudi ob Moravi in Švarci. Jednake šege, jednaki narodni običaji, jednaka vera so v obeh deželah. Kdor bi hotel tajiti ali razrušiti jedinstvo, zatajiti bi moral več stoletij, uničiti sledove krvi, ki je tekla za to jedinstvo, izruvati meisebojno ljubezen iz src prebivalstva obeh dežel. Prepričanje vsacega Čeha je, da v jedinstvi omenjenih d žel je blaginja češkega naroda. Kdor drugače govori, se moti, morda nalašč, ali pa razmer ne pozna. Češko-moravsko jedinstvo nam ni le varstvo, ampak tudi prepričanje in ljubezen. Češki narod na Češkem in Moravskem je jedini, in tega jedinstva ne razrušijo peklenske moči, nikar Nemci. V tem zmislu piše tudi „Pozor“. Ta list pravi, da se motijo oni, ki mislijo, da bodo za sejali neslogo mej češki narod na Češkem in Moravskem. Moravci so se po svojih listih in po volilnih shodih izrekli za jedinstvo češkega naroda. Moravska brani danes kot verna sestra Češke jedinstvo češkega naroda z zjedinjenimi silami. Moravci so se prepričali iz prejšnjih žalostnih razporov, da le sebi škodujejo, če delajo politiko na svojo roko ter se ne ozirajo na Čeha v kraljestvu. Moravska je spoznala že stokrat svojo napako, ki jej je napravljala že veliko škodo, in sedaj dobro ve, da hrepenenje po moravskeji samostojnosti ovira razvoj češkega naroda. Sedaj se Moravska ne bode več dala zapeljati na napačna pota, centrifugalne sile so že popolnem poražene.

Hrvatski sabor sklical se bode na 1. dan septembra v kratko zasedanje. Najprej bode volil predsedstvo in razne odseke, potem pa rešil naj nujnejše stvari. Vlada v novem saboru nema pričakovati posebnega upora, kajti opozicija je jako oslabiljena. Če se bode kateri poslanec predrznil grajati vlado, mu bodo odtegnili besedo ali pa izključili ga za nekaj sej.

Vnanje države.

Italijanski vladni listi zatrjujejo, da se vnanja politika Italije ne bode nič premenila vsled smrti ministerskega predsednika Depretisa. To pa ni prav verojetno. Crispi, ki sedaj vodi vnanje za-

bivala. Te redne pošiljatve so jej bile vedno novi dokaz, kako močno je zanjo skrbel neznanij jej prijatelj njenega brata. Po izbornih pisateljih, po podčrtanih mestih in besedah in po jednatih opombah, s krepko roko pisanih, izpoznala je razumno krepkost, naobraženost in izvornost pa tudi plemenitost in človekoljubnost blagega Parcivala. Po tej poti se je tudi učila visoko ceniti značaj tega plemenitega, podimljivega in v resnici darovitega moža. Javni glas in razsodni Henrik sta ga kmalu zaznamenovala kot moža, ki bode domovini in človeštvu čast delal. Res se je najrajše mudil na cvetoči kmetiji, katero si je bil sam iz divje in zapašćene pušćave ustvaril, vender imel je še drugodi obilo opravil, kajti bil je izučen in kaj imeniten odvetnik. Kar mu je ostajalo časa, pečal se je s kmetijstvom; ves drugi čas bival pa je v velikem, naglo rastočem mestu, okoli deset kilometrov od svoje kmetije ter se je pečal s pravnimi opravili. Tu pa je bila njemu kot pravemu odvetniku vzvišena naloga, da ni prepirov in tožeb gojil in množil, ampak jih poravnal in pomirjal, da ni src razjarjeval, ampak da je različne misli in različne pravice spravljaj. Neprestano je skušal mir na zemlji in zadovoljnost mej ljudmi pospeševati ter se je trudil, da bi jednega izmej najple-

deve, je nedavno še bil jako vnet za Francijo. Zveza z Nemčijo in Avstrijo v Italiji ni popularna in se je mogla ohraniti le vsled velicega Depretisovega upliva. Ko bi se pa sednja vlada hotela nadalje še vedno ozirati samo na Avstrijo in Nemčijo, do bila bi kmalu nezaupnico. Posledica Depretisove smrti bode najbrž, da se bode Italija polagoma oddaljila od Avstrije in Nemčije in približala Franciji.

Srbska vlada je sestavila komisijo 16 članov, da bode izdelala načrt o reformi ustave. V tej komisiji zastopane so vse stranke. V njej so ministri, generali, državni svetniki, poslaniki, profesorji in sodci.

Ker turški sultan ni mogel pregovoriti Sajd paše, da bi prevzel veliko vezirstvo, ostalo bode sedanje ministerstvo. Velikemu vezirju Kiamil paši se je na sultanovo povelje celo povišala plača, da bode rajše ostal na vladnem krmilu

Dopisi.

Iz Železnikov 3. avgusta. [Izv. dop.] Novičar v svojem 30. listu t. l. vnovič izvoljenemu županu „hozano“ prepeva. Seveda njemu so tukajšnje razmere neznane, od blizu se vsaka reć bolje vidi in razsodi nego od daleč. — Čudno ni, da je bil stari gosp. župan zopet izvoljen, kajti on s svojimi pristaši je v dosego svoje želje vse prav modro uravnal, zapisnik po svoje sestavil, s svojimi privrženci na vse kriplje agitoval po noći in po dnevi. Gospod župniku so celo iz Ljubljane brezimno pretilno pismo poslali, češ, če boš kaj za svojo stranko delal, boš kakor nekaj hrvatskih duhovnikov zaprt. V dan volitve so volilce zdaj z obetanjem, zdaj z znanjem na volilno bojišće spravili. Na tak način zmagati, pač ni posebno častno. — Naši „kranjskošprahovci“ nas imenujejo „Slovence“ in to smo in bodemo ponosno ostali do smrti. Bili smo Slovenci, predno se je tukaj narodno bralno društvo ustanovilo, kajti „slovenska“ mati nas je porodila — Kaj nek so naši nasprotniki?! — Jaz bi rekel: „Biba leze, biba ni.“ Nekaj jih je, ki imajo nemški obćevalen jezik. No — upamo, da bode zdaj mir, kajti Slovencev ni več v Železnikih, so jih „in effigie“ sežgali.

Iz Št. Petra na Notranjskem 3. avgusta [Izv. dop.] Ko sem pred par dnevi hodil po tukajšnjih krajih in gledal goličave, ki nemajo niti potrebne trave za ovce, mislil sem si, kako bi vse to lahko bilo drugače. Komisija za pogozdenje in zasajenje Krasa ne more vse kaj, dokler tudi občine ne vzamo dela v roke. Obćine se morajo tega poprijeti in z malimi troški koristile bi lahko izredno veliko. Pri kakem studenci naj bi se ogradil kos občinskega zemljišća in na njem napravila drevesnica za sadno, gozdno drevje in za trte. To bi ne stalo mnogo, seme za sadno drevje bi lahko nabirali otroci, nekaj malega bi se nakupilo, trsove pa bi se morda dobilo brezplačno potom deželnega odbora. Na boljših krajih naj bi se zasadili siciljski lešniki, ki bi kmalu donašali dobiček, kjer pa je zemlja pusta in skalnata, naj bi se zasadile akacije ki se jako hitro širijo. Obćine naj bi tudi skrbele, da se ob cestah zasade sadna drevesa, katerih ovočje bi se lahko na dražbi prodajalo.

Še več jednaki nasvetov bi bilo, žal, da bi bili pri obstoječi indolenci vsi glas upijočega v pušćavi. Ljudje ne umejejo, ali pa nečejo umeti, ko-

menitiših stanov očistili nezaupnosti in slabega glasa, s katerima so ga krivični zvijaški sebičneži, nevedni služniki zakona, oskrunili. Njegova umovitost in njegovo dobro ime sta bili tudi kmalu poznani, ker je vedno vlekel s stranko pravice in resnice ter jo tudi z najbolj blišćečo zmožnostjo zagovarjal. Bil je daleč okoli na glasu izvrstnega moža, kateremu je narod zaupaval. Akopram je stanovitno odklanjal vse javne službe in časti, vender se je njegov osobni upliv širil in čutil po širokih krogih.

Ko bi se Mabel bila zanj potegnila le toliko, kolikor se odkritosrćen resnicoljuben človek zanima za drugega človeka, ki po istem smotru hrepeni, zanetila bila bi lahko njeno naudušenost poročila, katera so se o njegovem častnem in dobro zasluženem glasu do nje širila. V napominjanih razmerah čitala je njega govore toli pridno in navdušeno, kot bilo bi šlo za nje lastno korist, premissljevala in preučila je njegov značaj po vseh dosežnih jej potih, potrjevala in prisvajala si je njegova načela in nevedoma postal jej je vzor, po katerem je skušala sestriča za blaga in poštena človeka odgojiti.

Mabel je bila v pokrajini, ki je le malo prijetnosti v življenji ponujala; neprestano je obćevala z dečkoma, ki sta prav za mladeniča vzrastla; tudi

liko bi pridobili, kadar bi bil Kras gozd. Ne bilo bi potem toliko burje, niti taci zametov, kakor sedaj, ob sebi že izvrstni kraški vzduh bi se po vonjavi gozdov še zboljšal in vsako poletje privabilo bi nam mnogo tujcev iz Trata, z Reke in iz drugih krajev, ki bi semkaj se zatekali pred vročino, da se tukaj hlade in iznebe preobite toščice, poleg tega pa primerne vsote denarja. Torej če družega ne, vsaj sebičnost bi nas morala naudajati, da za zasajenje naših tožnih goličav več storimo, nego smo dosedaj.

Domače stvari.

— (Za vsprejem Čehov) delajo se velike priprave. Vsak narodnjak naj po moči pripomore, da bode severnih bratov vsprejem dostojen. Kakor smo že povedali, pripeljalo se bode v pondeljek 469 Čehov po gorenjski železnici v Ljubljano. Mejni temi je mnogo odličnih oseb, mnogo trgovcev, nad 40 profesorjev, veliko narodnih učiteljev in tudi neznani spol je obilno zastopan. Ker se bode marsikdo došlih gostov hotel voziti v svoje stanovanje, treba skrbeti, da bode dovolj voz na južnem kolo-dvoru. Zatorej se obračamo do p. n. zasobnikov, da blagovoljno postavijo svoje kočije ob prihodu čeških gostov na razpolaganje in da to objavijo pri g. I. Hribarji ali pa g. dr. Tavčarji. — Fijakarje pa pozivljamo, da svoje vozove tudi postavijo na kolo-dvor. — V vidno znamenje našega veselja na prihodu čeških gostov razobesili bodo narodnjaki zastave in želeli je, da bi se prav odlično pokazalo bele Ljubljane narodne lice.

— (Premeščanja in imenovanja.) Okrajni sodnik Anton Gironcoli pl. Steinbrunn premeščen je iz Cerknega v Kanal, okrajni sodnik Karol Dejak iz Podgrada v Sežano. Okrajnimi sodniki so imenovani sodnijski pri-tavi: Sebastian Ghira za Labin, dr. Ludovik Springsholz za Pulj, Hilarij Baxa za Vodnjan, Alfred Czermak pl. Eichenfeld za Buzet, Eduard pl. Kuhačevič za Podgrad, Josip Milovčič za Cerčno.

— (Štiridesetletnico svojega pastirovanja) bodo prihodnji ponedeljek v Postojni praznovali naslednji gg. duhovniki: Martin Barlič, beneficijant v p.; Ivan Hofstetter, dekan in častni kanonik v Postojni; Jurij Humar, župnik; Josip Jerič, umirovljeni župnik in urednik; Janez Kapus, župnik; Josip Krčon, župnik; Josip Klemenčič, katehet; Jakob Razpotnik, župnik; Jakob Rus, dekan; Mihael Tavčar, župnik; Anton Vonča, ekspozit; Nikolaj Zitz, vojaški duhovnik in častni kanonik; Janez Železnikar, beneficijant.

— (Umrli) je v nunskem samostanu v Škofjiloki učiteljica na vnanji šoli sestra Lujiza Koblar, v 24. letu svoje dobe.

— (Za Dolenčev spomenik) nabranih je po zadnjem izkazu v „Edinosti“ 665 gld.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 7. snopič, nadaljujoč Stritarjeva pesniška dela.

— (Konkurz) je napovedal Andrej Slabnik, trgovec v Škofjiloki.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo dne 29. julija svojo XIII. sejo — oziroma I. po II. vel. skupščini. Na-

se je ž njima pečala v nekaterih bolj resnih znatnostih, ki so navadno le na možki spol omejene. Vsled tega se bi na prvi trenotek res bilo bati, da bi Mabelino bitje primerno nežnost izgubilo, da se bode ženska milina, največja mičnost prave ženske, umaknila nemirni delavnosti ali napačni navdušenosti, da bode vse nje mišljenje možato in trpko.

A ko bilabi Mabel popolnoma nezvesta sebi sami, onemu ljubečemu in skromnemu duhu, s katerim je vse dosedanje zmage pribojevala, deloval je še vedno upliv, ki jej je najnežniše čute v srci izbujal ter jej milo sočutje oživljal; to prav je tožilo njeno dušo ter jo krotilo.

Vedno je neka senca zamračevala domače ognjišče ter se je upodabljala v srci i na obličji mlade devojke, ki je nad postaranim in prevaranim očetom čuvala, kot bi bila sama skrbna mati, oče pa slaboten otrok. In kot materno srce v bolestitih in skrbeh za trpečega otroka čistejše, močnejše in svetejše bije, polnila se je Mabelina duša vedno bolj z ono sladko žensko prisrčnostjo, ko se je pri darilniku otroške dolžnosti učila novega nauka svete ljubezni.

Čas je mineval in vsako naslednje leto je zo-

vzočni: Prvomestnik Tomo Zupan. Odborniki: dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, Matej Močnik, Ivan Murnik, Luka Svetec, dr. Ivan Tavčar, dr. J. Vošnjak, Anton Žlogar. — Drugi odborniki so se zbog opravkov opravičili. — Izvolijo se za bodočo upravno dōbo isti funkcionarji, kateri izjavijo, da hočejo, dokler se družba bolj ne razvije in utrdi, še za naprej brezplačno opravljati vse družbine posle, da ne bo zato potreba še nastavljanja posebnega društvenega uradnika. — Prvomestnik izreče zahvalo predsedništvu Ljubljanske Čitalnice, ki je drage volje prepuščalo vodstvu svoje prostore, ter se priporoča še na dalje; kar navzoči gospod predsednik zagotovi. — Neki šoli se obljubi denarna podpora in posojilo. — Prošnja za podaritev knjig, primernih šolski mladini, in sicer v občini z mešanim prebivalstvom, se usliši. — Zbog nujne zadeve v T. se ukrene potrebno. — Po nasvetu blagajnikovem se dovoli, naj se nekaj novcev naloži v nekem denarnem zavodu, ki se je v tej zadevi zglasil pri vodstvu. — Družbino poročilo se bo čez kaj časa razpošiljalo vsem podružnicam. Samo novim gg. poslovníkom se je naznanila njih izvolitev. Te in vse prejšnje funkcionarje prosi vodstvo še nadaljne podpore v prosep naše šolske družbe.

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je julija meseca 1785 strank 567.489 gld., izplačalo pa se je 2082 strankam 439.680 gld. 42 kr.

— (Paroplovba na Savi.) Več listov priobčilo je vest, da je paroplovba mej Siskom in Zemunom ustavljena. Ta vest je le deloma resnična. Ustavljena je le plovba ob sredah, vse druge dni pa se vrši promet, kakor doslej.

— (Narodna čitalnica v Škofji Loki) priredi v nedeljo dne 7. avgusta 1887 gledališčno predstavo, koje čisti dohodek je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. 1. „Kje je meja?“ Gluma v jednom dejanju. 2. „Dva gospoda pa jeden sluga“. Burka v jednom dejanju. — Potem prosta zabava. Kasa se odpre ob 1/2 8. uri, začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina: za ude 20 kr., z družino 40 kr., za neude 30 kr., z družino 70 kr. V obilno udeležitev najljudneje vabi odbor.

— (Vabilo h koncertu,) katerega priredi Ormoška čitalnica v nedeljo 7. avgusta 1887 v Žinkovem vrtu v Ormoži. Pri tem koncertu sodelujejo: Hrvatsko pevsko društvo „Vila“ v Varaždinu. „Slovensko pevsko društvo“ v Ptuj. Moški in mešani zbor Ljutomerske in Ormoške čitalnice. Uniformovana mestna godba Varaždinska. Vspored: 1. „Halka“, ouvertura — Stan. Moniuska. 2. „Bojna pjesma“, poje hrv. pjev. društvo „Vila“ — Vilhar. 3. „Moja kraljica“, valček, svira godba — C. Choote. 4. „Hrvatska himna“, poje slovensk mešan zbor — Vilhar. 5. „Narodni potpourri“, svira godba — J. E. Christoph. 6. „Napitnica“, s spremljevanjem orkestra poje hrv. pjev. društvo „Vila“ — J. Nonner. 7. „Mi ustajamo“, poje slovensk moški zbor — Dr. B. Ipavic. 8. „Ljubovno pismo“, polka franc., svira godba — C. Ziehrer. 9. „Za dom“, popotnica „Lire“, poje hrv. pjev. društvo „Vila“ — Iv. pl. Zajc. 10. „Planinar“, poje slovensk mešan zbor — Dr. B. Ipavic. 11. „Put oko zemlje u 30. časov“, veliki potpourri, svira godba — J. E. Christoph. 12. „Šumska pjesma“, zbor z jekom, poje hrv. pjev. društvo „Vila“ — H. Hamm. 13. „Prava ljuba“,

rilo in razširjalo njenega duha, nje odkrito in živo srce pa je svetlobo in radost izzarjevalo po vsem njenem posvetnem okrožji, a neka žalostna struna je vendar neprestano motila soglasje nje življenja, neki predmet vere, upanja in molitve, ki je njeno srce vedno proti nebesom obračal.

Jednajsto poglavje.

Sreca ljubezen — skrivna stvar;
Podobna je iz skalne razpoke neprestanemu studencu,
Ki teče svobodno in nezavisno
Od poletnega dežja in zimskega snega.
Naprtec od njegove strani naj se pobesi
Resje naj veli, ali mah naj postaje bel;
A studenček vedno, veselo še prav malo,
Bode tekel sladko na dan.

Mabeli Vaughanove, bliščeče krasotice na plešišči, nismo obširno popisavali, le na kratko smo bili omenili nje posebno milino, s katero se je močno odlikovala; vse drugo smo prepustili živi vobraznosti čitatelja, naj si sam sliko popolni, ker lepota je po vsem svetu jedna in ista in le ukus je različen. Devojka v petindvajsetem letu pa je zaslužila, da jo bolj natanko ogledamo. Čas je ni oropal mla-

poje slovensk mešan zbor — Narodna. 14. „Jadransko morje“, poje hrv. pjev. društvo „Vila“ — Jenko. 15. „Slavjan“, veliki potpourri, svira godba — J. E. Christoph. 16. „Ramberg“, popotnica, svira godba — J. Sommer. — Začetek ob 5. uri popoldne. Ustopnina za osobo 30 kr. Čisti dohodek namenjen je Ormoškej podružnici sv. Cirila in Metoda. Pri povse neugodnem vremenu bode ta koncert v nedeljo 14. avgusta 1887.

— (Razpisane) so nastopne učiteljske službe: Na jednorazrednici v Pesnici služba učitelja. Plača 400 gld., opravnina 30 gld. in stanovanje. — Na dvorazrednicah na Trati in v Poljanah službi 2. učitelja. Plači po 400 gld. in stanovanje. — Na četrterazrednici v Škofji loki služba 4. učitelja. Plača 400 gld. Prošnje do 20. avgusta.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Mozirje 4. avgusta. Znani domoljub, jurist Josip Blaž, danes zjutraj umrl. Bodi mu zemljica lahka!

Dunaj 4. avgusta. Načevič izjavil je tukajšnjemu zastopniku Havasovemu, da še vedno upa, da pojde Koburžan na Bolgarsko. Odločitve pa pred desetimi ali dvajsetimi dnevi ni pričakovati. Ko bi bil Koburžan zadržan in bi ne mogel na Bolgarsko, se vlada ne bode spustila v nobeno novo pustolovstvo. Sebranje bi potem potrdilo regentstvo, vojska bi pa najtočneje izvajala sebranja sklepe. Vlada je dovolj močna, da vzdrži red.

Peterburg 3. avgusta. Kakor se čuje, bode Katkova pogreb v soboto.

Pariz 3. avgusta. Liga patrijotov odpotuje Derouleda k pogrebu Katkova. Pariški dijaki so Katkova obitelji brzojavno izrazili svoje sožaljenje.

Razne vesti.

* (O Depretisu,) umrsem italijanskem ministrskem predsedniku pripoveduje se cela vrsta duhovnih izrekov in dogodbic, kakor v zasobnem pogovoru, tako v parlamentu. On, ki je za svojih 40 let parlamentskega življenja, kadar ni bil minister, vedno bil v opoziciji, rekel je nekoč kot poslanec: „Ministre treba menjati, kakor srajce.“ Nekoč očital je glavnemu uredniku oficijoznega lista „La Stampa“, da se njegov list premalo čita, ker je slabo uredovan. Urednik je odgovoril, da narod daje prednost opozicijskim listom. „No, odvrne Depretis, pa napadajte mojo osobo!“ Depretis, ki je bil dolgo let časnikar, kakor veliko drugih politikov italijanskih, ni nikdar preganjal časopisov, dasi so ga napadali kakor nobenega drugega državnika v Evropi. Večkrat so opozicijski poslanci poskušali razdražiti ga s tem, da so oficijozne časnike spravili v debato, a Depretis se je pozitivnemu odgovoru navadno odtegnil z dovtipi, ki so vso zbornico spravili v smeh. Nekoč odgovoril je jako ljutemu radikalcu na neko interpelacijo: „Oh, časniki! Jaz sem bil tudi žurnalista in iz lastne skušnje vem, da časniki mnogokdaj nemajo časa, da bi resnico povedali.“

* (Velika postrv.) Slovaške „Narodne Novine“ pripovedujejo, da so ribiči v potoku Revnici v komitatu lptovskem ujeli jako veliko postrv, dolga 85 centimetrov, teško pa 8 kl. Ko so jo razparali, našli so v njej 9 že zaraščenih trnkov in več ribic, do 1/4 kl. teških. Redka ta postrv prodala se je za 30 gld.

dostne živosti in svežosti, ampak le razvil je nje lastnosti, ki so bile v obče manj poznane, ki so bile bolj čutene nego priznane in ki so vendar zunanje znamenje in zunanji izraz nje istinitosti. Obraz je brez dvojbe še ist. Poit prav nič ni izgubila prejšnje čistosti in lepote; velike rujave oči žaré še iste mile svetlobe; smehljanje, ki je krog ust igralo, je še vedno neprisiljeno in mično; in kostanjasti lasje, katere je Cecilija z vso spretnostjo ponosno spletala, so še vedno toli obilni in svetli, če prav ne toli umetno spleteni kot nekdanj. Obličje zrcalo duše in kot tako nevedoma naznanja vse notranje gibanje. Čisto srce mu daje radostno in sveto bliščobo, ki mu vsako razo razsvetlja, kot obstret ob čelu mučenika. Bliščoba, ki se sedaj iz nje oči žari, ne izvira iz priliznjene nečimurnosti, temveč iz živega ognja resne volje in goreče resnice. Smehljaji na nje obličji ne izvirajo iz gole trpoleče dekljiske radosti, ampak iz vedno stanovitnega sočutja s tujim veseljem. Jasni mir jo vedno obdaja; ta pa ne izvira iz oblube različnih veselic ali pa razkošnega pokoja, ampak izvira iz mirnega in gotovega upanja in iz zavednosti, da dan za dnevom svoje dolžnosti izpolnuje. (Dalje prih.)

* (Nagibi za ločitev zakona.) Iz Novega Yorka se javlja, da je neka gospa Slade začela pravdo proti svojemu možu, da se njiju zakon razveljavi. Nagibi za ločitev so naslednji: 1.) ker je ona (gospa Slade) kratkovidna, torej ni mogla znati, kakšen mož da je gosp. Slade in ker je še le po poroki zapazila, da ima bradavico na nosu 2.) ker je gospod Slade pri spanju smrči, da ona spati ne more. 3.) Ker gosp. Slade, odkar sta se vzela, svoje mlade ženice ni objel. 4.) Ker bi rada vzela družega moža. Tožiteljice odvetnik zagotavlja, da more zatrdati vse te točke, samo one ni, ki se tiče objemanja in katere sploh ni moči dokazati.

Poslano.

Prosim za blagovoljni odgovor, kako se je postaviti proti žandarmerijskemu postajinemu vodji, ako po noči osebe, izvršujoče svoje delo, v njih delavnici preteplje.

V Šiški, 3. avgusta 1887.

J. Berzin,

pekovski mojster.

(550)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192—96)
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tujci:

3. avgusta.

Pri **Pravnu**: Hutter z Dunaja. — Matkovič iz Zagreba. — Juchiostriz iz Sebenika. — Zamparo, Petronio, Sajic iz Trsta. — Mathersdorfer z Reke.
 Pri **Malič**: Speiser, Spira z Dunaja. — Rother iz Solnograda. — Liščau iz Slivna. — Jeran iz Kanderša. — Ketzl iz Ihana. — Jeglič iz Peče. — Ferjančič iz Zavraca. — Murgel iz Kranja. — Ehrat iz Trsta
 Pri **bavarskem dvornu**: Kram z Dunaja. — Šurc iz Kamnika
 Pri **avstrijskem cesarju**: Sandri iz Kočevja.
 Pri **južnem kolodvoru**: Berta iz Gradca. — Schimpke iz Göss. — Gutmann iz Trsta. — Dr. Luzenberger iz Gorice.

Umrli so v Ljubljani:

2. avgusta: Blazija Waland, kuharica, 52 let, Florijanske ulice, št. 28, za srčno hibo. — Evgen Bettet., sin izdelovalca metla, 11 mesecev, Stari trg št. 34, za katarom v črevih.

Poštna zveza.

Odhod iz Ljubljane.

V **Novo mesto** vsak dan ob 6. uri zjutraj, vsprejema blago in popotnike. Prostor je za pet ljudi.
 V **Lukovcu** preko Domžal vsak dan ob 7. uri zjutraj.
 V **Kočevje** preko Velikih Lašč vsak dan ob 7. uri zjutraj.
 V **Kamnik** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.
 V **Polhov gradec** in na **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 2. uri popoldne po zimi.
 Na **Ig** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. avg.	7. zjutraj	737-44 mm.	19.8° C	z. svz.	obl.	5-9 mm.
	2. pop.	738-13 mm.	23.0° C	z. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	739-89 mm.	18.0° C	brevz.	obl.	

Srednja temperatura 20.3°, za 0.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 4. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.50	81.45
Srebrna renta	82.70	82.50
Zlata renta	112.60	112.60
5% marena renta	96.85	96.40
Akcije narodne banke	882	883
Kreditne akcije	281.90	281.70
London	125.30	125.35
Srebro	—	—
Napol.	9.94	9.95 1/2
C kr. cekini	5.91	5.92
Nemške marke	61.52 1/2	61.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 129	gld. 50 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	100	70
Ogerska papirna renta 5%	87	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 11	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld. 179	25
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	227	75

Zahvala.

Za mnogobrojno izkazano sočutje mej boleznijo in pri nepozabljivej izgubi našega draga iskreno ljubljenega očeta, soproga in tasta, gospoda

Ignacija Marka Jelovšek-a,

za lepe darovane vence, kakor tudi za mnogobrojno spremstvo h grobu, zahvaljujemo se toplo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, potem gospodom pevcem, kakor tudi Virski in Vrhnjski požarni brambli.

Vrhnika, dne 3. avgusta 1887.

(547)

Žalujoci.

Dopisnik pod imenom „Anton A.“

izvoli naj naznaniti svoje pravo ime v Železnike.

(542—2)

Trgovsk pomočnik,

z dobrimi pričevali, zmožen slovenskega in nemškega jezika, specerijske in železninske štacune izurjen, želi svoje mesto zamenjati. — Več o tem pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“ pod št. 510.

Št. 5010 de 1887.

(536—1)

Naznanilo.

Zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov ostane

deželna in zemljiščno-odvezna blagajnica kranjska

dne 11., 12. in 13. avgusta t. l. strankinemu prometu zaprta.

Od deželnega odbora kranjskega, v Ljubljani, dne 1. avgusta 1887.

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO

pri c. kr. konc. Anchor Line, Dunaj, I., Kolowratring 4.

Trgovina

z mešanim blagom

proda se zaradi preselitve takoj pod ugodnimi pogoji. — Več se izve pri (541—4)

A. Lavrenčič-i na Rakeku.

! Gostilničarjem na deželi!

priporočam razen eksportnega piva

dvojak

(Jako krepko pivo) (Doppelbier)

iz pivovarne bratov Koslerjev v steklenicah po 2/10 litra. (462—18)

Zahtevajo naj se ceniki.

A. Mayer-jeva zaloga v Ljubljani.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mojega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojtnje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (79—40)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg, Gledališka stolba.

Dežcina Rogaška slatina.

Tempeljski in Styria-vrelec.

Uspešni lek za želodčne bolezni.

Z vinom mešana prijetna hladitna pijača. (162—10)

Dobiva se pri g. **Mih. Kastner-ji**, kakor tudi pri gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-ji, Peter Lassnik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perdan-u, Jos. Schlaffer-ji, Schussnigg-u & Weber-ji, Josipu Terdini v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—138)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

V Zvezdi, v hiši „Matice Slovenske“.

MARIJA DRENIK.

V Zvezdi, v hiši „Matice Slovenske“.

Predtiskarija.

(29—31)

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih. Trakovi za vence. Harlandska preja.